

Bernardín Šmíd

Nežiť svoj život, ale žiť Slovo

V dnešnom evanjeliu kladie Pán Ježiš učeníkom a teda aj nám jednu veľmi dôležitú otázku. Všetko ostatné stojí na odpovedi, ktorú dáme na otázku. „Za koho pokladám Ježiša!“ Či ho prijímam len ako človeka a teda jeho slová prijímam len ľudskou vierou, to znamená, že si ponechávam určitú rezervu a na niektoré veci mám svoje vlastné názory. Alebo ho prijímam ako Bohočloveka, Božie Slovo a teda s istotou viery. Môžeme si položiť otázku aj takto: „Je Ukrižovaný a Vzkriesený Kristus naozaj dostatočnou odpoveďou na problémy ľudstva?“

Ježiš ukazuje cestu ku Spáse. On sám je tou cestou, pravdou i životom. Vo svojich podobenstvách zjavuje obraz iného Boha ako je Boh našich ľudských predstáv a domnienok. Človek svojím zatemneným rozumom nemôže poznať ani pravého Boha a ani dokonalého človeka. Ježiš celým svojím životom a činmi zjavuje Pravého Boha ale súčasne aj ukazuje dokonalého človeka. Prevracia naše hodnoty. To čo platí vo svete, veľmi často neplatí u Boha. Dokonca svet, ktorý v každom z nás, či to chceme alebo nie, zanecháva svoju stopu, stojí v nepriateľstve voči Bohu. Sv. Ján hovorí: „Nemilujte svet, ani čo je vo svete. Kto miluje svet, nie je v ňom láska Otcova“. Milovať to znamená stotožňovať sa, premieňať sa do podoby toho, čo milujem. Sv. Bonaventúra hovorí: „Silou lásky budeš premenený v toho, ktorého miluješ!“

Na záver dnešného evanjelia sme počuli zvláštne pozvanie a výzvu: „Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme každý deň svoj kríž a nech ma nasleduje. Lebo kto by si chcel zachrániť svoj život, stratí ho, ale kto stratí svoj život pre mňa, zachráni si ho.“ Ježiš od nás požaduje niečo, čo úplne stojí v protiklade k mysleniu tohto sveta. Kto z nás sa nechce presadiť, kto z nás sa nechce zviditeľniť, kto z nás netúži, aby bol všeobecne známy, slávny. Kto je ochotný zmiznúť zo života. Kto z nás vlastne túži po skutočnom seba zapieraní. Naschvál som použil tie to dve slová a nie jedno, ako zvykneme povedať: „sebazaprenie.“ Lebo v tých našich sebazapreniach veľmi často ide znovu len o seba potvrdzovanie a sebaapresadzovanie. Ale to čo vyžaduje Ježiš nie je žiadnym upevnením našej pozície v duchovnom živote. Zaprieť seba to znamená, zaprieť svoje ego vo všetkých jeho prejavoch. Predovšetkým ide o to, aby sa moje Ego pokorilo pred Slovom Božím, aby moje Ego zostúpilo z trónu, na ktorý sa samé

uviedlo v okamihu dedičného hriechu. Trón môjho života patrí Božiemu Slovu.

Seba zaprenie je snahou získať slobodu od svojho Ega. Nechciet byť stredom všetkého, nevzťahovať všetko na seba, nechciet aby všetci krúžili okolo mňa. Zrieknuť sa miesta, ktoré moje Ego hriechne zaujalo a uvoľniť toto miesto Bohu, ktorému jedinému patrí miesto zbožňovania a poklony. Zaprenie seba to je snaha zrieknuť sa tohto vedúceho postavenia vo svojom živote. Nežiť svoj život, ale žiť Slovo. Termín viera v jazyku, ktorým hovoril Pán Ježiš, ma asi taký zmysel, ako nechať sa viesť, nechať sa riadiť. Je to opačný postoj aký zaujal Adam, keď sa jedným zo stromu poznania dobrého a zlého, vedome rozhodol, že on si sám určí, čo je pre neho dobré a čo zlé, že si bude žiť len podľa seba a pre seba.

Spása je v oslobodení od seba. A to sa deje vtedy, keď nás niekto tak uchváti, že zabudneme na seba. Sv. František opakuje: „Len keď zabúdame na seba, nachádzame seba samých“. Ako často lipneme na pozemskom živote. Už v tomto pozemskom živote platí, že len to semienko prinesie úrodu, ktoré sa nechá pochovať do zeme a teda v určitom zmysle seba odumrie. Zakope sa. A znovu zdôrazním slová modlitby sv. Františka: „len keď odumierame seba, povstávame k životu večnému.“ Pán Ježiš nás dnes všetkých vyzýva, aby sme strácali svoj život. Aj na úrovni čisto biologickej sa rozmnožujeme len vďaka ochote „dať svoj život!“ Keď si žena chce zachovať svoj život, neporodí žiadne dieťa, predsa každé dieťa ukrája čosi z jej fyzickej krásy a zdravia. Ale Kristovo Slovo sa potvrdzuje už v tejto prirodzenej veci, ako je rozmnožovanie ľudského pokolenia. Keď sledujeme prevládajúci životný štýl, je v ňom snaha „užiť si, čo sa len dá!“ Mnohí bohatí ľudia urobili trpkú skúsenosť, že hoci mali všetko, vnútorné šťastie nenašli. Sv. Augustín hovorí, že ľudské srdce je nespokojné, dokiaľ nespočinie v Bohu.

Ak chcete v tomto svete zažiť aspoň minimum novej radosti, držte sa Ježišových pravidiel. „Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba a nech ma nasleduje.“ Základné zaprenie seba spočíva v tom, že žijem Božie Slovo a nie svoje Ego. Boh dáva svojho Ducha tým, ktorí ho poslúchajú. Boží Duch je odmenou za naše seba zaprenie.

Narodenie Sv. Jána Krstiteľa

*Čuj, Pane, moju modlitbu,
ó, počúvaj môj kvil!
Pre svoju vernosť vyhovej,
pre spravodlivosť svoju!
Nevchádzaj do súdu
so svojím sluhom!
Kto zo živých
je čistý pred Tebou?*

*Hľa, sledí za mnou nepriateľ,
do prachu život mi šliape,
do temnot posíla ma
ako medzi mŕtvych.
Duch vo mne povádol
a srdce hrôzou trpne.
Na dávne dni si spomínam,
premýšľam o Tvojich činoch,
o všetkých činoch Tvojich rúk.*

*Ku Tebe vystieram dlane.
I dušu ako vyprahnutú zem.
Čím skôr ma vyslyš, Pane,
duch mi uvädá!
A neukry mi svoju tvár,
aby som mŕtvym nebol podobný.
Hneď zrána
daj mi poznať svoju priazeň
lebo som v Teba uveril.
Ukáž mi cestu,
po ktorej mám chodiť,
veď svoju dušu dvíham za Tebou.*

*Od nepriateľov oslobod' ma,
Pane,
pri Tebe hľadám záchranu!
Nauč ma plniť Tvoju vôľu,
Ty si môj Boh, môj Hospodin!
Ty si môj Boh, Tvoj dobrý duch
nech sprevádza ma po zemi.*

*Pre svoje meno, Pane, daj mi žiť!
Vyveď mi dušu z úzkosti!
Že láskavý si, znič mojich
nepriateľov
a všetkých, čo ma trápia!
Lebo som Tvojím sluhom,
Bože môj.*

Štvrtá kniha žalmov. „Prebásnil Milan Rúfus“

Som hlas volajúceho na púšti

(Jn 1,19-28)

... on vyznal a nič nezaprel: „Ja nie som Mesiáš“.... „Ja som hlas volajúceho na púšti: vyrovnajte cestu Pánovi! -ako povedal prorok Izaiáš.... On prichádza po mne a ja nie som hoden rozviazať mu remienok na obuvi.“

Vedieť, čo som, je dôležité, ale vedieť, čo nie som, je ešte dôležitejšie. Veď v praxi najčastejšie nerobíme, čo máme robiť a nestávame sa tým, kým máme byť, lebo robíme všetko možné, len nie to, čo treba. Rozhodujeme sa podľa mylných predstáv o sebe samých a najčastejšie na základe toho, že sa považujeme za samovypukiteľov a mesiášov. „Identita“ nie je len vlastný duchovný a pracovný „štýl“, zodpovedajúci povahe, talentom a prostrediu. Je to niečo dynamické, čo sa rodí a stvárnjuje „za pochodu“, v pohybe, lepšie povedané v dialógu. Je to stále pýtanie sa, čo Boh od mňa chce a ako mu odpoviem. Ján vedel veľmi jasne, čo je jeho poslanie. Ale ani on nemal všetko vopred jasné. Aj on musel pozorne skúmať znamenia, pýtať sa, ba bojiť sa s najhlbšou tmou. Ak je rozdiel medzi nami a ním, tak v tom, že Ján za dlhé roky hľadania Božej vôle nadobudol určitú prax, cit a určitú istotu. Ale bola to len istota hľadajúceho... Ani nám nezostáva iné, než vykročiť na cestu neustáleho hľadania kam zamerať ďalší krok.

Mons.Marián Gavenda „Jednohubky“

Pozvánka na koncert: Farský úrad vo Vištuku a kultúrna komisia vo Vištuku vás všetkých srdečne pozýva v dnešnú nedeľu (19.6.) o 17:00 hodine na koncert do nášho farského kostola.

Koncert sakrálnnej organovej hudby nám odohrajú poslucháči ZUŠ Daliborovo nám. v Bratislave pod vedením pána učiteľa Janka Siromu.

Na budúcu nedeľu 26.júna, sa uskutoční „Zbierka na dobročinné diela Svätého Otca.“ Nech Vám Pán odmení Vašu štedrosť.

Najbližšiu sobotu 25. júna 2016 sa uskutoční Deň otvorených dverí v komunite Cenacolo na Včelárskej paseke v Kráľovej pri Senci. Mladí ľudia, ktorí vo svojom živote prešli bolestnou skúsenosťou závislosti pozývajú na modlitbu ruženca, svedectvá, predstavenie o Božom milosrdenstve a svätú omšu s apoštolským nunciom na Slovensku Mons. Mariom Giordanom. Blížšie informácie o programe sú na plagáte na výveske.

V stredu 22. júna 2016 bude otec arcibiskup Mons. Stanislav Zvolenský o 17.30 hod. vo Farskom kostole sv. Jána z Mathy (Trojička) slúžiť svätú omšu k úcte sv. Josemaría Escrivá, zakladateľa Opus Dei.

Zázračné uzdravenie

Tu prišiel k Ježišovi istý malomocný a na kolenách ho prosil: „Ak chceš, môžeš ma očistiť.“ Ježiš sa zlutoval nad ním, vystrel ruku, dotkol sa ho a povedal mu: „Chcem, buď čistý!“ (Mk 1, 40-42).

Tu nejde o podobenstvo, ide o zázračné uzdravenie úbožiaka, ktorému telo hnilo za živa. Neoporovnatelne väčšie zázraky sa však denne dejú v spovedniciach po celom svete počas sviatosti zmierenia. Tam nejde len o telo, ktoré sa tak či tak obráti na prach; ide o nesmrteľnú dušu.

Ale je tu ešte jeden rozdiel. Ježiš poslal uzdraveného ku kňazovi po potvrdenie o neinfekčnosti a prísne mu zakázal o zázraku hovoriť. Ten v sebe nedokázal radosť zadržat' a zástupy sa za Ježišom hrnuli zo všetkých strán, až mu to bolo nemilé. Veď neprišiel uzdraviť len zopár jedincov, ale zvestovať Božie kráľovstvo, spásu všetkých ľudí. Nás však mlčanlivosťou nezaväzuje, ba práve naopak!

Pane,

daj nám svojho Ducha, nech konečne pochopíme, čo sa s nami a v nás deje v okamihu, keď sa nás v spovednici svojou rukou dotýkaš a slovami kňaza potvrdzuješ zázrak uzdravenia duše. Nech je naša radosť nákazlivá a privedie k tebe zástupy „malomocných“.

Marie Svatošová „Tykadlom viery“

Sväté omše v 12. týždni Cezročného obdobia - (C)

20.VI. pondelok

18:00 Za † Františka a Annu Hukových

21.VI. utorok

18:00 Za † Jozefa a Helenu Granecových
a za deti Miroslava a Vierku

22.VI. streda

18:00 Svätá omša v Štefanovej

23.VI. štvrtok Svätá omša z nasledujúcej Slávnosti

18:00 Za † Petra Hajka (20. výročie), brata Ivana,
sestru Helenu, za † švagrov a rodičov

24.VI. piatok Narodenie Svätého Jána Krstiteľa - Slávnosť

18:00 Za † Jána a Jozefínu Nápravníkových a ich rodičov
Lektori: Kosnáčová T., Radakovičová J.

25.VI. sobota

08:00 Za † Alexandra a Máriu Kulifajových, synov a dcéru

Upratovanie kostola: 254 - 284

26.VI. Trinásť nedeľa Cezročného obdobia- C

08:00 Za † Antona Bardouna, syna Tonka a rodičov

Lektori: Jurčovičová M., Radakovičová J.

11:00 Za farníkov

Lektori: Kordošová A., Polakovičová Z.

14:00 Posvätný ruženec, litánie

Liturgický kalendár

20.VI. pondelok Bl Margita Ebnerová, panna

21.VI. utorok Sv.Alojz Gonzága, rehoľník - Sp

22.VI. streda Sv.Ján Fišer, biskup a Tomáš Morus, mučeníci ESp

23.VI. štvrtok Sv.Jozef Cafasso, kňaz

24.VI. piatok Narodenie Sv.Jána Krstiteľa - Slávnosť

25.VI. sobota Sv.Maxim, biskup, Sv. Viliam, opát

Útek do Egypta

„On vstal, vzal za noci dieťa i jeho matku a odišiel do Egypta. Tam zostal až do Herodesovej smrti, aby sa splnilo, čo povedal Pán ústami proroka: „Z Egypta som povolal svojho syna“, (Mt 2, 14 - 15).

I. Duša moja, rozjímaj o tom, ako svätý Jozef horlivo a bez váhania plní Božiu vôľu. Len čo ho anjel vyzval utiecť do Egypta, vstáva a uprostred noci sa peši vydáva na cestu, pričom ho chráni iba Božia prozreteľnosť; nemá inú zábezpeku.

Vydaj sa na cestu so svätým Jozefom: obdivuj chudobu, pokoru a trpezlivosť svätého patriarchu, uvažuj o nepohodlí, aké musí znášať útle božské Dieťa a jeho mladá, krehká matka. Mária berie do náručia svoje jediné bohatstvo, Ježiša, a dbá iba na toho, ktorý je jej všetkým. Vydávajú sa na dlhú cestu do neznámej pohanskej krajiny a bez reptania znášajú hlad, smäd a únavu. Mária putuje so svojim Ježišom, ktorým ľudia pohrdli pre jeho chudobu a skrytosť.

A čo ty, duša moja? Kam ideš ty? Zamysli sa, či netúžiš po tom, aby ťa všetci chválili, milovali ťa a ctíli si ťa. Nevyhýbaš sa snád' všetkým situáciám, v ktorých by si mohla pocítiť utrpenie a opovrhnutie? Chceš, aby ľudia s tebou ráтали, a ak ti chýba najmenšia drobnosť alebo pohodlie, hned' sa sťažuješ. Nemiluješ chudobu, pretože túžiš po mnohých veciach, ktoré vôbec nepotrebuješ.

Ježišu môj, prečo už od prvej chvíle svojho života znášaš toľké útrapy? Pobáda ťa k tomu láska k ľuďom, ktorých chceš spasiť. Moja láska je však stále veľmi chladná. Pomôž mi, aby sa môj život zmenil na lásku a aby som sa o seba prestala báť!

II. Rozjímaj o strastiach, ktoré pri svojom úteku zažili títo svätí pútnici. Prosia o nocľah, ale mnoho ráz okúsia iba trpké odmietnutie. Nemôžu zaplatiť, a preto nocujú v maštaliach, kde si aspoň trochu oddýchnu po dlhom a únavnom putovaní.

Duša moja, vydaj sa na cestu spolu s týmito svätými pútníkmi. Vyjdí z domu svojich zmyslov, vyzleč si sebalásku a v opravdivej chudobe ducha kráčaj po ceste dokonalosti. Nevyhľadávaj duchovné útechy, ale snaž sa, aby si nestratila Ježiša, ktorý už ako malé dieťa radostne znášal utrpenie z lásky k tebe a zriekol sa každej útechy.

Uč sa od neho putovať po duchovnej ceste. Vstúp do školy božského Učiteľa, kde sa vyučuje múdrosť svätých.

Láska môjho srdca, ako to, že moje srdce nehorí vo dne i v noci láskou k tebe, ktorý si pre mňa vykonal tak veľa už ako útle dieťa? Láska, ktorou ma miluješ, je taká vrúcna a čistá, že si nefutoval nijakú námahu ani strasti, aby si získal moje srdce. A čo robím ja, aby som získal teba, môj poklad? Prečo sa nedokážem zrieknuť ľudských náklonností a prečo mi nestačíš iba ty sám? Nekonečný Bože, načo ma vôbec potrebuješ? Ty ma miluješ aj napriek mojej nevďačnosti!

Mária Celesta Crostarosa „Meditácie...“

„Riziko okúzlenia...“

V živote nás všeličo fascinuje. Je to síce cudzí výraz, ale už sme sa mu všetci naučili rozumieť a všetci túžime po takejto chvíli, po takejto skúsenosti, po takejto fascinácii.

Niekedy sme takto fascinovaní prírodou, niektorí takúto fascináciu zažívajú v tvorbe, ale najčastejšie sme takto fascinovaní, uchvátení, oslnení, omámení ľuďmi.

To prvé, čo nám pri tom príde na myseľ, bude zrejme láska, zaľúbenosť.

Dnes sme však často fascinovaní najmä úspešnými ľuďmi. Fascinujú nás bohatí, mocní, fascinuje nás spoločenské postavenie ľudí. Tých, ktorí ho dosiahnu, nazývame často celebrity.

Tu však už všetci cítime riziko takéhoto okúzlenia. Väčšinou to nie je to pravé. Z prvého zaľúbenia sa zriedka stane veľká láska. Z prvej túžby po úspechu sa len zriedka zrodí naozajstný úspech. Z prvého sna o veľkosti musíme väčšinou vytriezviť.

S takouto situáciou sa stretávame aj v evanjeliu dnešnej nedele. Ježiš sa na vrchu odrazu premenil pred očami jeho učeníkov. Jeho rúcho zažiarilo a bolo také biele, akoby ho nevybielil žiadny bielič na svete...

Učeníci uchvátení na to povedali:

„Pane, tu zostaňme, tu si postavíme stánky, v tomto svetle chceme bývať.“ Ale Ježiš ich napomenul a keď zostupovali z vrchu, povedal im, že o tom budú môcť rozprávať až vtedy, keď prežijú s ním celú jeho drámu až po zmŕtvychvstanie. Až potom tomu budú môcť naozaj dobre rozumieť. Potom to už nebude iba vzplanutie, ale skutočný oheň. Potom to už nebude iba oslepenie, ale skutočné svetlo. Možno to všetko - zaľúbenosť, úspech, moc, musíme trochu zažiť, aby sme mohli porozumieť, čo je láska a čo je veľkosť, ale nemali by sme si to pliesť. Nesmieme zostať stáť len za začiatku tejto cesty, musíme ju prejsť do konca.

Možno nás takto mnohých fascinujú, elektrizujú prezidentské voľby.

Úrad prezidenta je obklopený takouto zvláštnou aurou. Niektorí zatúžia tú auru nosiť alebo aspoň na chvíľu v nej postáť. Ale aj my ostatní sa chceme tomuto fascinujúcemu divadlu prizerať. Všetci sa na ňom zúčastňujeme. Len zriedka a málokto však myslí na to, čo budeme musieť spolu prežiť, aby sa z tejto prvej fascinácie stalo niečo pravé, aby to nebolo len omámenie, aby z toho vzniklo naozaj niečo dobré.

K tomu by sme mali nájsť človeka, ktorý bude pripravený na takúto hlbokú premenu, ktorý by potom aj nám pomohol k opravdivej spoločenskej premene.

Ján Sucháň „Otče náš“

Na minútku

Rehabilitačná prechádzka v labyrinte ľudskej duše

Pri liečbe poranených dolných končatín nám ortopéd odporučí rehabilitačné prechádzky, aby sme nohu postupne zaťažovali a tak sa dostala pomocou liečebnej procedúry do stavu pred poranením. Počas absolvovania takýchto rehabilitačných cvičení sa končatina naozaj zotavuje.

Tak ako naše fyzické telo z času na čas potrebuje celé podstúpiť rehabilitáciu, nemali by sme zabúdať na omnoho podstatnejšiu časť nášho organizmu - a tou je duša. Táto dimenzia ľudského organizmu si vyžaduje ešte naliehavejšie rehabilitačné prechádzky ako fyzická. Ak si dva-tri razy do týždňa ordinujeme fyzickú rehabilitáciu, nemali by sme zabúdať ani na ozdravné prechádzky labyrintom našej duše. Na takúto duševnú liečebnú procedúru by sme si mali nájsť čas minimálne raz za deň.

Ak k našej fyzickej aktivite, ktorá očividne prosperuje nášmu zdraviu, pridáme aj každodennú rehabilitačnú prechádzku zákutiami našej duše spytovaním svedomia, potom jej blahodarné účinky na náš organizmus nenechajú na seba dlho čakať. Popri každodenných preventívnych ozdravných procedúrach duše nesmieme zabúdať aj na jej pravidelné generálne ošetrenie u kňaza, prostredníctvom ktorého nám Ježiš vylieči vnútro do stavu absolútnej čistoty, ktorá je vstupenkou do časopriestorovej dimenzie nebies.

Miroslav Saniga „Zrkadlenie Stvoriteľa v prírode“

Volanie skrze Slovo

Základným spôsobom, akým k nám Boh hovorí, je Božie slovo. Už otcovia Cirkvi ho vnímali ako list lásky, napísaný človeku. Žiaľ, väčšina kresťanov si stále ešte nenavykla stretávať sa s Bohom nad jeho slovom. Nemáme Písmo len čítať, aby sme ho prečítali. Občas sa organizujú iniciatívy typu: prečítame celú Bibliu za rok, každý deň jednu kapitolu... Ale nejde predsa o výkon. Je potrebné čítať Písmo v atmosfére modlitby a načúvania, objavovať slovo, ktorým sa mi Pán prihovára tu a teraz. Takému čítaniu hovorili Otcovia lectio divina.

Čítať Písmo je náročné - aspoň do tej doby, než človek prežije vylíatie Ducha, ktorý odníma závoj z našej mysle (porov. 2 Kor 3, 15-17). Potom sa človek nemôže od Božieho slova odtrhnúť, stane sa mu priestorom na stretnutie s Ježišovým srdcom, mannou na každý deň. Je nevyhnutné učiť sa v slove zostávať, nechať sa ním očisťovať a napomínať, ukladať si osobné oslovenie vo svojom srdci, rozprávať sa o nich s Ježišom.

Slovo je skutočne svetlo pre naše nohy (porov. Ž 119,105), ako hovorí žalmista. To však neprežije ten, kto nepoznal hlad po Božom slove (porov. Am 8, 11).

Vojtěch Koteš „Hľadám tvoju tvár“

„Si po nečakanej záťaži sám šokovaný neláskou vlastných slov? To signalizuje zápal kŕdesi v hlúbke srdca, ktorý uzdraví iba Ježišova láska.“

Mons. Jozef Haľko, biskup

Zamyslenia

Odvážny prorok - sv. Ján Krstiteľ

Ešte stále aj na Slovensku patrí meno Ján k pomerne rozšíreným. Aj v liturgickom kalendári je najviac svätcov tohto mena. Na začiatku tejto plejády však stojí svätec dnešného dňa: Ján Krstiteľ.

Zo života tohto predchodcu Ježiša Krista je známych veľa skutočností. Všimnime si skutočnosť, ktorú uvádza svätopisec Lukáš. Hovorí, že Ján žil na púšti až po deň, keď otvorene vystúpil v Izraeli. Autor tu používa výraz, ktorý môže byť pre nás východiskom pre naše uvažovanie: bol na púšti až do dňa svojej *anadeixis*. Tento termín je prevzatý z antického práva úradníkov a znamená toľko ako menovanie - dosadenie do úradu (porov. Lk 1, 80). Lukáš ho na začiatku desiatej kapitoly svojho evanjelia opätovne použije, aby tým vyjadril uvedenie sedemdesiatich učeníkov do činnosti skrze Ježiša. Svätý Otec Benedikt XVI. hovorí: „Ján nevystupuje v tom okamihu, v ktorom sa mu to zdá správne, ale jeho konanie stojí vo verejnom poriadku Božieho ľudu, vo vnútornom poriadku dejín spásy, v prechode od starého k novému zväzku. Vo viere existuje svedectvo, ktoré z osobitného poverenia môže a musí každý poskytnúť. Aj o tom sa v evanjeliu hovorí, keď sa nám vraví, že tí, ktorí sa stali svedkami narodenia Jána Krstiteľa, to povedali ďalej. Z toho žije viera.“

Jánovi je jasné, že nie chvíľková záľuba či hobby je Božie poslanie. Nie vlastný nápad a vlastná vôľa sú tu rozhodujúce, ale Božia vôľa. V tom sa prejavuje abrahámovská črta Jánovej viery, a vlastne každej viery. Viera však ako dar Boha musí vždy byť aj osobnou záležitosťou - úsilím vlastného chcenia. Je to „Vyzlečenie“ starého človeka, ktorý sa spolieha len na vlastné ja. Je to krok v ústrety Božej „neistote“, ktorá sa stáva jedinou možnou cestou, napriek jej úskaliam. Je to síce vždy inak, ako sa nám javí v bežnom živote. Je to iná taktika, než je taktika tohto sveta, ale predsa je to cesta, ktorá má zmysel.

Ján sa nazýva hlasom volajúceho (Jn 1, 23).

Hlas a Slovo, Hlas pomínie, Slovo zostáva. Slovo je predpoklad hlasu a hlas nesie slovo k iným. Hlas je takpovediac len vozidlom slova. „On musí rásť a mňa musí ubúdať“ (Jn 3, 30). Hlas slúži slovu a predsa slovo bez tejto služby hlasu nemôže preniknúť k tým, pre ktorých je určené. Toto je pozvanie aj pre nás: byť hlasom pre šírenie dobra. Vždy, v každom čase, nielen vtedy, keď sa to hodí alebo máme na to náladu.

Želám všetkým, aby podľa príkladu Jána Krstiteľa širili vo svojom prostredí pravdu a dobro.

Viliam Judák „Svetlo všedného dňa“

www.fara.sk/vistuk/

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice vo Vištuku